

A.Th. Bouter

De boodschap van het Evangelie in vogelvlucht

Schepping, zondeval, verlossing, eeuwigheid

Bijbelpassages: Genesis 1-3; Johannes 1-3; Openbaring 20-22

Inleiding

Om de boodschap van het Evangelie te kunnen begrijpen, moet men de bovengenoemde passages uit de Bijbel aandachtig lezen. De Bijbel is zo'n belangrijk boek dat men er een moet hebben en regelmatig erin moet lezen. Onze westerse christelijke cultuur is erdoor gevormd, maar veel mensen kennen dit fundament van leven en geloof niet meer. Dit grote tekort moet dringend veranderen.

De passages die nodig zijn voor een basisbegrip van de Bijbel zijn de eerste 3 hoofdstukken (Gen. 1-3), dan de eerste 3 hoofdstukken van het Evangelie van Johannes, en ook de laatste 3 hoofdstukken van de Bijbel in het boek Openbaring. Daarna volgt een korte presentatie van het Evangelie. Als u meer wilt weten, moet u zich niet beperken tot deze hoofdstukken, maar elke dag iets uit het Woord van God lezen en er biddend over nadenken. God openbaart Zichzelf aan de mens op de meest wonderbare wijze door Zijn Woord, en Hij spreekt ook vandaag nog tot ons door de Heilige Schrift.

Wat wordt bedoeld met de term Evangelie? Het woord evangelie betekent: 'het goede nieuws'. Na de verrijzenis en hemelvaart van Jezus Christus is het evangelie gepredikt door de apostelen. Het bouwt voort op de waarheden uit het Oude Testament. Het Nieuwe Testament is in profetische zin de voortzetting van het Oude en is daarmee onlosmakelijk verbonden. Zo bereikte het Evangelie Europa, of

beter gezegd Rome (Rom. 1:7 e.v.). Vanaf dat moment is het en wordt het door Gods trouwe getuigen over de hele wereld verkondigd.

Om het Evangelie te kunnen begrijpen, moet men de allereerste openbaringen van God kennen en geloven. Voor deze korte versie moet men dus de eerste drie hoofdstukken van de Bijbel lezen, in het boek dat men *Genesis* noemt, dus Oorsprong. Van daaruit wordt de hele waarheid ontwikkeld. Zonder de waarheden aan het begin van de Bijbel te aanvaarden en te geloven, kan men de hele Schrift niet begrijpen.

Schepping

Wanneer God tegen de mens begint te spreken door middel van de Schriften, openbaart Hij Zich eerst als de soevereine Schepper-God. 'In het begin schiep God de hemel en de aarde'. Geen mens kan het begin kennen of afleiden, tenzij God het openbaart. De ongelovige mens denkt dat het anders moet zijn, zodat hij niet in God hoeft te geloven en hij aan Hem geen verantwoordelijkheid verschuldigd is als schepsel tegenover zijn Schepper. 'De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God' (Psalm 14:1-3).

De twee opvattingen, over schepping of evolutie, staan lijnrecht tegenover elkaar. De erkenning van God als de Schepper is een kwestie van onvoorwaardelijke gehoorzaamheid door het geloof (Hebr. 11:1, 3 en 6). Compromissen leiden ons nooit naar het doel, namelijk de erkenning van God en *Zijn* handelen. Mensen die de evolutietheorie aanhangen (een pseudo-religie) zouden zich moeten afvragen waarom zij dit willen. Ben ik niet moreel diep gevallen en verwijderd van de levende God, Die de Schepper is van alle dingen, inclusief de mens? Hoe word ik vrij van de macht van de zonde, die mij van God scheidt? Is er geen verband? Doordat de mens niet naar God wil terugkeren, verhardt hij zijn hart steeds meer en wordt het steeds ongevoeliger voor de werking van Gods Geest. De mens verschuilt zich meestal achter dit ongeloof onder wetenschappelijke voorwendsels, en misleidt zo zichzelf en anderen. Deze zogenaamde 'wetenschappelijke bewijzen' van de mens zijn allang door God weerlegd in de Heilige Schrift, de Bijbel (Rom. 1:18-25).

De schepping, het hele universum getuigt zelf van de heerlijkheid van de Schepper; de hemelen vertellen Gods eer en het uitspansel verkondigt het werk van Zijn handen (Psalm 19). Er is dus geen excuus of verontschuldiging, wanneer je op een dag voor je Schepper moet staan en God aan het einde van de menselijke geschiedenis elk mens ter verantwoording roept (Openbaring 20:11-15). Deze

waarheid, meegedeeld aan het begin van het Woord van God, kan door niemand worden ontkend.

De huidige wetenschap heeft de eindeloze uitgestrektheid van het heelal onderzocht en verkend. Sterrenstelsels of galaxies zijn gerangschikt in structuren van onoverzienbare afmetingen. Wetenschappers hebben de kleinste details ontdekt. Nooit eerder is de dichtheid van de informatie in het menselijk DNA zo uitgebreid onderzocht en het majestueuze plan van God de Schepper erachter. Daardoor moet men inzien dat een onbeschrijflijk hogere intelligentie dan de mens zelf bezit, achter alle ingewikkelde dingen zit die wij kunnen waarnemen. Steeds weer wordt de Heilige Schrift bevestigd, die over de Schepper zegt: 'Want van de schepping van de wereld af worden, wat van Hem niet gezien kan worden, Zijn eeuwige kracht en goddelijkheid, uit Zijn werken gekend en doorzien – opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn' (Rom. 1:18 e.v.). Maar hoe meer de natuurlijke mens onderzoekt, hoe minder hij in God gelooft, zo lijkt het. 'Zich uitgevend voor wijzen, zijn zij dwaas geworden' (Rom. 1:22). Want als de mens God en *Zijn* Woord niet gelooft en *Hem niet* erkent, vervalt hij tot dwaasheid.

Wees daarom eerlijk tegen jezelf en zie de waarheid gewoon onder ogen. De struisvogel steekt zijn kop in het zand, zodat hij het gevaar niet ziet dat op hem afkomt. Maar als er echt gevaar op je afkomt, moet je de waarheid van God niet ontkennen. Lees vanuit deze waarheid verder en geloof in de Heilige Schrift, de Bijbel. Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen (Hebr. 11:6); want wie tot God nadert, moet geloven dat Hij is en dat Hij een beloner is van hen die Hem zoeken. God is de enige, soevereine Schepper, Die de hemelen en de aarde ongeveer 6000 jaar geleden in zes dagen heeft geschapen.

Het eerste hoofdstuk van de Bijbel (Genesis 1), zegt dat God begon met het scheppen van het licht, de aarde en de oceanen, de planten en de bomen, vervolgens de zon, maan en sterren op de vierde dag, daarna de vogels en de vissen en ten slotte op de zesde dag de zoogdieren en als hoofd van de schepping de mens zelf: man en vrouw. Na deze climax rustte God uit van al Zijn werk dat *Hij* geschapen had. De hele waarde van de mens ligt dus in het feit dat hij door God met lichaam, ziel en geest geschapen is. Hij is niet toevallig ontstaan, en niet in miljoenen jaren geëvolueerd naar een hoger niveau. Dit is de leugen van de evolutieleer, die met het transhumanisme ontkent dat de mens een ziel en een geest heeft. De heilsgeschiedenis laat duidelijk zien dat God de mens zo heeft liefgehad, dat Hij Zijn enige Zoon naar de wereld heeft gezonden tot redding van de mens die van God gescheiden was.

Dan zijn we aangekomen bij hoofdstuk 2 (Genesis 2). Daar vinden we de beschrijving van de ideale omstandigheden waarin God de Schepper de mens had geplaatst: een paradijselijke tuin waar alles wat hij nodig had beschikbaar was, en waar hij in gemeenschap met God kon leven. God bezocht Adam en Eva regelmatig in deze tuin, om met hen te spreken. Daar was geen zonde, dus geen lijden, geen gebrek, geen dood. De mens werd geacht de tuin te onderhouden en te cultiveren, en hij vond hier dus zijn taak en de vervulling van de vermogens die God hem had gegeven. Om de mens als schepsel te herinneren aan de relatie tussen God de Schepper en hemzelf, had God een gebod gegeven: hij mocht alleen niet van de boom van de kennis van goed en kwaad eten, want anders zou hij sterven (Gen. 2:16-17).

Tot dan kende de mens in zijn onschuld alleen het goede. Wat een geluk. Om echt gelukkig te zijn, is het beter geen kwaad te kennen. God wilde de mens hiertegen beschermen. Dat was het mooie, het goede begin van Gods schepping. Hierin zien we de goedheid van God en ook dat Hij een onbelemmerde gemeenschap met de mens wilde hebben. De mens had het vermogen daartoe, omdat hij – in tegenstelling tot de geschapen zoogdieren – van God de levensadem had gekregen. Hij was dus een schepsel van God naar geest, ziel en lichaam. Daarom heeft de mens nog steeds een diep verlangen naar God en kan hij alleen gelukkig zijn door een onbelemmerde gemeenschap met de Schepper te genieten.

Zondeval en verlossing

Nadat de zonde in de wereld was gekomen, weten we dat de dingen heel anders zijn geworden. Dit wordt nu beschreven in het volgende hoofdstuk (Gen. 3). Het was belangrijk dat de mens Gods opdracht had gekregen om de tuin te bewaren (Gen. 2:15). Was er een mogelijk gevaar? Dit kwam door de satan, gemanifesteerd in de slang, die de mens door zijn sluwheid verleidde. Satan doet vandaag hetzelfde door dezelfde methode van vragen stellen, en puur te liegen: Had God dat echt gezegd? Op die manier legde de satan toen en ook nu twijfel in het hart van de mens, of God wel altijd de waarheid spreekt. God kan niet liegen, zo lezen we in de Heilige Schrift (Tit. 1:2; Hebr. 6,18). Satan is echter de *mensenmoordenaar vanaf het begin en de vader van de leugen* (Joh. 8:44).

Nadat Adams vrouw Eva in de hof van Eden naar de slang had geluisterd, zonder onmiddellijk haar man te roepen om hem deze nieuwe situatie mee te delen, werd zij door de sluwe slang misleid. De slang schilderde God openlijk af als een leugenaar. Zij suggereerde dat God de mens iets wilde onthouden, waardoor die

altijd onder God zou staan. Als zij van de vrucht zouden eten, zouden zij als God worden en weten wat goed en kwaad is (Gen. 3:1-7).

Lucifer, de prins of aartsengel, *d.w.z. stralende ster, zoon van de dageraad; gezalfde cherub* (Ezech. 28:14), viel door hoogmoed tegenover God en is daarom door God verbannen of verworpen (Jes. 14:12-15; Ezech. 28:13-17). Hij is Gods bittere tegenstander geworden. Zo bracht de zonde van de hoogmoed ook de eerste mensen in het paradijs, Adam en Eva, ten val. Daarbij kwamen drie vormen van lust, of begeerte naar voren:

1. goed, lekker eten (*vleselijk, lichamenlijk genot*);
2. de lust van de ogen (*de begeerte van de ziel*);
3. het verlangen om wijs en verlicht te worden, dit betreft de geest (1 Joh. 2:16).

Op alle gebieden viel de satan de mens zowel frontaal, als sluw en heimelijk aan, met de diepe val en de scheiding van de gemeenschap met God als gevolg. De zondeval heeft de mens volledig en blijvend veranderd. Sindsdien kende de mens het kwaad en zat erin gevangen. De slang had dit verschrikkelijke gevolg voor de mens verborgen gehouden. Het oordeel van de dood begon met de *geestelijke* dood van de mens. Sindsdien is er een onoverbrugbare barrière tussen de absoluut heilige God en de zondige mens. God is absoluut heilig en zuiver in Zijn wezen, want Hij is licht. De mens had zijn onschuld verloren. In zijn val nam hij de hele schepping mee in dood en verderf (Rom. 8:19-22). Zijn lichamenlijke dood was slechts een kwestie van tijd. Maar God gaf de mens toch de kans om tot bezinning te komen en zich te bekeren. Maar de mens heeft niet altijd de tijd, zoals hij misschien denkt (Hebr. 4:1-7).

God roept de mens ter verantwoording; en Hij begint bij de man die de hoogste verantwoordelijkheid droeg en riep hem met de woorden: 'Waar ben je?' Hoor jij deze woorden ook als God roept? Waar ben je eigenlijk; wat is er mis met je? Adam zegt niet gewoon: 'God, hier ben ik', maar hij begint zich te verontschuldigen en geeft God indirect de schuld. God blijft vragen, en Eva verontschuldigt zich ook en verwijst naar de slang. God ondervraagt de slang niet, maar spreekt er het oordeel over uit. Dan geeft God een belangrijke voorzegging: Er zal vijandschap zijn tussen de slang (de satan/de duivel), en het Nageslacht van de vrouw – niet de man – zal de slang de kop vermorzelen en hij zal Het de hiel vermorzelen (Gen. 3:15).

Dit wijst dus op een toekomstige gebeurtenis. Uit de vrouw zou een Man (de Redder) geboren worden, Die de werken van de duivel zou verbreken. Dit werd werkelijkheid toen Jezus Christus, de Zoon van God, als Mens op aarde kwam (1 Joh. 3:8). Maar hij moest hiervoor lijden, en Zijn loopbaan op aarde zou worden

onderbroken – de verbrijzeling van de hiel spreekt hiervan. Vele mythologieën hebben deze grote waarheid behandeld, zo groot was het onderwerp dat de mens bezighield, maar de vervulling vinden we alleen in de Bijbel. *Het is als het ware een oorlogsverklaring van God aan de satan, nadat hij de mens had misleid, over de kosmische strijd die was ontstaan en die zal eindigen in de overwinning van de Mens! We zien deze strijd door de hele Schrift heen.*

Maar God laat het hier niet bij zitten. Hij straft de schuldigen: de vrouw lijdt wanneer zij nageslacht ter wereld brengt, en de man lijdt onder de gevolgen van de vloek van de aarde. De weg naar de gelukkige hof van Eden werd geblokkeerd. Het harde leven op de vervloekte aardbodem was het gevolg in Gods regering met de mens (Gen. 3:15-19).

Maar de vraag na deze gebeurtenissen is: Wilde God de mens iets onthouden? Hield hij niet echt van de mensen, Adam en Eva? De engelenwereld was getuige van de schepping en van deze gebeurtenissen. God voerde niet onmiddellijk het laatste oordeel uit. Nee, Hij toonde Zijn grote barmhartigheid en liefde aan de diep gevallen mens. In plaats van de armoedige bedekking met schorten van vijgenbladeren (*eigengerechtigheid geeft de mens niet de juiste kleding*), slachtte God offerdieren en bekleedde de mens met de huiden van deze dieren (Gen. 3:21). God Zelf bracht dus het offer waardoor de mens niet onmiddellijk lichamelijk hoefde te sterven. Dit wijst op de latere offers en uiteindelijk op het eens en voor altijd afdoende offer dat God Zelf heeft gebracht, namelijk het Lam van God (Jezus Christus), Dat de zonde van de wereld wegneemt. We lezen hierover in het Evangelie volgens Johannes (Joh. 1:29,36).

De zes scheppingsdagen tonen ook Gods systematische werk in de heilsgeschiedenis. Het verhaal van de zondeval eindigt niet met een onmiddellijk oordeel, dat Gods heiligheid zou hebben bevestigd maar geen ruimte zou hebben gelaten voor de plannen van Zijn onpeilbare liefde. De heilsgeschiedenis is een ontwikkeling van Gods openbaring aan de mens. God laat steeds meer van Zichzelf zien: niet alleen als de Schepper, maar daarna als de Rechter van de aarde bij de zondvloed, dan als de Wetgever voor Zijn aardse volk Israël, dan als de Verlosser, ten slotte als de liefhebbende God en Vader van onze Heere Jezus Christus. God blijft tot de mens spreken in de heilsgeschiedenis, en Hij voert Zijn plan uit door Jezus Christus met het oog op de verzoening en de verlossing van de diep gevallen mens. Het is waar dat de ideale staat niet zal terugkeren. Maar God heeft voor de toekomst nog iets beters in petto: een nieuwe hemel en een nieuwe aarde (2 Petr. 3:13).

De mens heeft ervaren dat er in de schepping een macht is, die in strijd is met de levende God en die rebels is, die hem met grote sluwheid en bedrog heeft verleid. God staat echter onmetelijk ver boven alles wat genoemd kan worden en heeft daarom een rechtvaardig oordeel geveld over deze macht. De natuurlijke, zondige mens is een speelbal van de satan geworden. Toch behoudt de mens zijn verantwoordelijkheid tegenover de Schepper-God. Hij kan en mag terugkeren tot God en zich bekeren (Luk. 15:11-32). Maar hij kan zichzelf ook bewust nog verder van God verwijderen. Uiteindelijk is er voor zulke mensen dan alleen nog de verschrikkelijke, eeuwige scheiding van God – in eeuwige kwelling en duisternis.

De mens kreeg de levensadem (de onsterfelijke ziel) ingeblazen door God. In de opstanding (1 Kor. 15) geeft God aan ieder mens een nieuw, onsterfelijk lichaam. Verzoend met God kan hij de eeuwige gelukzaligheid ervaren in de onmiddellijke nabijheid van God; onverzoend zal hij echter in eeuwige pijn en duisternis verkeren, en zal zijn geweten hem eeuwig beschuldigen – een onmetelijke kwelling (Luk. 16:19-31). Dit is de pijn waarover de Heilige Schrift spreekt. Geen profeet heeft er meer over gesproken dan Jezus Christus, de Redder, de Verlosser. Hij wil dat de mens *Zijn* redding en *Zijn* verlossingswerk aanvaardt, en zo door genade ontkomt aan Gods rechtvaardige veroordeling. Daartoe is Jezus de Christus, de Heere, in de wereld gekomen om het verlorene te zoeken en te redden.

De boodschap van het Evangelie van Johannes

Johannes 1-3

Het evangelie van Johannes gaat terug naar het begin van de schepping. Het gaat zelfs terug naar wat er vóór de schepping was. God de Heere (Jahweh) staat glorieus en ver verheven boven het werk van Zijn handen, het werk van de schepping, en zelfs ver boven ruimte en tijd. Hij is van eeuwigheid tot eeuwigheid, en vóór het begin van *Zijn* schepping. De apostel Johannes spreekt hierover in Johannes 1:1: *'In het begin was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in het begin bij God. Alle dingen zijn door Hem geworden, en zonder Hem is niet één ding geworden dat geworden is.'*

Hier vinden we een prachtige, glorieuze openbaring van God: In het begin was het Woord, en het Woord was bij God. Dat wil zeggen: God was niet alleen. Welnu, het Woord was niet minder dan God. Het Woord was ook God (Joh. 1:1). Zo is duidelijk dat er in het begin drie goddelijke Personen waren: God de Vader, God de Zoon (Jezus Christus), en God de Heilige Geest (1 Kor. 2:10-11). Door het Woord ontstond de schepping. Lees het hele eerste hoofdstuk van het Evangelie van Johannes. Hier

wordt duidelijk dat het Woord, Jezus Christus, de Zoon van de Vader is – van eeuwigheid in de schoot van de Vader, maar in het vlees gekomen als waarachtig Mens, de uitstraling van de heerlijkheid van de Vader. Dit kan niet gezegd worden van een sterfelijk mens. Het was de raad van God de Vader. De Zoon is Mens geworden. Wat een genade! God de Almachtige, de Schepper van hemel en aarde, had zo'n medelijden met de mens dat Hij Zijn geliefde, eniggeboren Zoon heeft gezonden om te redden wie in *Hem* zouden geloven en *Hem* zouden aannemen (Joh. 1:12; 3:16).

Het evangelie van Johannes zegt dat Jezus Christus Zelf de Schepper is, maar dat Hij als Mens in Zijn schepping is gekomen om die te verlossen en de zonde van de wereld weg te nemen. God zond Zijn geliefde Zoon om de relatie met verloren mensen te herstellen, niet alleen met de Schepper-God, maar met God als de genadige Vader. Alleen de geliefde, eniggeboren Zoon van God de Vader kon dit doen voor ons gevallen mensen. Maar daartoe moeten wij uit God geboren worden, d.w.z. na oprecht berouw en overgave van ons leven, *Hem* ontvangen en aanvaarden in ons hart en leven volgens *Zijn* voorwaarden.

Samengevat betekent dit: God geeft de mens, die absoluut verwijderd is van *Hem*, een volledige oplossing voor het probleem van de zonde. De mens kon dit niet alleen: hij was zeer laag gevallen, d.w.z. van God afgevallen. Hij kon nooit de absoluut noodzakelijke gerechtigheid bereiken die geldig is voor God; de zonde bleef hem altijd aankleven (Rom. 3:23-24). De mens kon en kan zich nooit bevrijden van de zware slavernij van de satan en de zonde. Daartoe heeft hij de enige Redder nodig, de Heere Jezus Christus. De verloren mens moet zich bewust worden van zijn absoluut hopeloze situatie. Hiervoor is de erkenning van God als de Schepper en de Redder absoluut noodzakelijk. Wie in duisternis dwaalt, omdat hij God nog niet als zijn Schepper erkent, hoe zal hij inzien dat het het Woord was, de eeuwige Zoon van God, Jezus Christus, door Wie God alles geschapen heeft? Jezus Christus kwam naar de aarde als een echt Mens, maar zonder zonde, en Hij was de afspiegeling en het beeld van God de Vader (Hebr. 1:1-3).

Door de Zoon heeft God de werelden geschapen. De Zoon, Jezus Christus, is de uitstraling van Zijn heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen, Die alle dingen draagt door het woord van Zijn kracht. Het is duidelijk te zien dat Hij ook de schepping in stand houdt, d.w.z. dat alles zijn loop heeft en met goddelijke precisie functioneert: de hemellichamen, de natuurwetten, enz. Zonder Hem zou de schepping ophouden te bestaan; de mens als schepsel is volledig afhankelijk van God. Wat een gezegende wetenschap.

De apostel Johannes stelt de grootheid en heerlijkheid van de Zoon van God, Jezus Christus, voor aan de waarnemer. Maar de Zoon bleef niet in de hemel om de toestand van een zekere afstand te bekijken. Hij kwam naar de wereld en Hij kwam naar Zijn aardse volk Israël, dat God had uitverkoren. Israël had de Wet en de Profeten als bezit en erfenis. Zulke rijkdommen en openbaringen van God waren niet aan de andere volkeren gegeven. Christus kwam om alles te vervullen wat de profeten over Hem voorgezegd hadden. Honderden profetieën over Jezus Christus zijn in de loop van de geschiedenis uitgekomen. De Heere God heeft hiervoor gezorgd. Genade en waarheid werden pas volledig geopenbaard door Jezus Christus. Kon God meer doen voor het volk? Wat zou Zijn volk Israël doen? 'Hij kwam tot het Zijne', tot het volk Israël, 'maar de Zijnen hebben Hem niet aangenomen' (Joh. 1:11). Jezus Christus was door menselijke geboorte een Jood. Vanaf het begin werd Hij door het volk Israël niet aanvaard als Messias, maar door hen verworpen.

En jij: Heb jij de Redder Jezus Christus aangenomen? Hij is het ware licht van God, dat in de wereld is gekomen en ieder mens verlicht, hem in goddelijk licht plaatst (Joh. 1:9). In Zijn licht erkent de mens hoe zondig hij is, dat hij voor een heilig God niet kan bestaan zoals hij is. De vraag hoe zondig wij zijn, wordt niet beantwoord door ons te vergelijken met Adam of met de eisen van de Wet, maar door ons te plaatsen voor de heilige en zondeloze Zoon van God. Jezus Christus is als Mens in de wereld gekomen en Zijn licht bestraalt ons – niet om ons van Hem weg te drijven, maar om ons te redden van de rechtvaardige toorn van God. Hij kwam en *Hij* verzamelde mensen om Zich heen als Zijn discipelen. Ze ervoeren Hem, ze zagen Hem, ze hebben Hem met de handen betast (1 Joh. 1:1). Johannes zei: 'En het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben Zijn heerlijkheid aanschouwd, een heerlijkheid als van een eniggeborene van een vader) vol van genade en waarheid' (Joh. 1:14). Word je niet aangetrokken door deze heerlijke goddelijke Persoon, Jezus Christus, Die van God tot ons is neergedaald om ons – en ook u als lezer – terug te brengen tot God? Daartoe heeft Hij de hoogst denkbare prijs betaald: 'Want ook Christus heeft eenmaal geleden voor de zonden, de Rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen'. Hij is in het vlees gedood, maar in de Geest levend gemaakt (1 Petr. 3:18).

Johannes, de discipel en apostel van Jezus Christus, hoorde van Johannes de Doper de woorden: Zie, het Lam van God (*Jezus de Christus*), Dat de zonde van de wereld wegneemt. God heeft dus een oplossing voor het probleem van de zonde van de mens. Jezus Christus leidde een absoluut heilig leven op aarde, zonder zonde, en Hij liet door daden en woorden, wonderen en tekenen zien Wie Hij werkelijk was

en is: de Zoon van de Vader, de beloofde Verlosser (Jes. 7:14; Mic. 5:1 e.v.). Hij is geboren uit de uitverkoren maagd Maria, en niet door een man verwekt, maar uitsluitend uit Gods Geest (Matt. 1:18-25). Hij is als Mens geboren, en in het vlees gekomen. Daarvoor bestond *Hij* al, en wel als het Woord bij God en Hij was Zelf ook God (Joh. 1:1-3).

Alleen God kon het probleem van zonde en dood oplossen, en Jezus Christus heeft dit gedaan door Zichzelf volledig te geven als offer aan het kruis van Golgotha! Wij konden het probleem niet oplossen, dat kon alleen *Hij*, maar wij kunnen en mogen delen in dit verlossingswerk door een levend geloof en door gehoorzaamheid aan Jezus Christus. Daartoe is het nodig te erkennen in welke situatie wij als zondige mensen door eigen schuld zijn terechtgekomen. Wij moeten ons van onze goddeloze, zondige wegen tot God bekeren en een diep en oprecht berouw tonen, door al onze overtredingen en zonden oprecht aan Hem belijden en Hem om vergeving te vragen naar Zijn grote barmhartigheid. Om deze redding en bevrijding te ontvangen, moet men Jezus Christus persoonlijk aannemen en zo een kind van God worden. Dit gebeurt door de nieuwe geboorte (Joh. 3:3), door het geloof in Zijn Persoon, of anders gezegd door de nieuwe geboorte uit water en Geest (1 Joh. 5:6-13).

Bij het volk Israël was het lam vaak een offerdier, waarvan er veel waren op het Joodse Pesachfeest. Maar er was slechts één Persoon, Jezus Christus, van Wie de Schrift zegt: 'Zie, het Lam van God' (Joh. 1:29). Johannes de Doper kon hiervan getuigen. Voor dit doel was Jezus in de wereld gekomen. De apostel Johannes vertelt ons hoe Jezus Christus het Lam van God is geworden.

In Johannes 2 vinden we het eerste teken waarmee de Heere Jezus Zijn heerlijkheid toonde. Hij veranderde water in wijn (Joh. 2:1-12). Dit teken geeft aan dat Hij de situatie van het algemene verlies van ware vreugde – de toestand die door de zondeval was ontstaan – zou opheffen en ook de betere wijn zou aanbieden (Joh. 2:10). Dit was een voorbode van wat Hij in de toekomst nog zal doen. Hij zal de zonde wegnemen uit de wereld en een grotere vreugde en vrede tot stand brengen dan de eerste mensen, Adam en Eva, in de hof van Eden bezaten.

In hoofdstuk 3 van het evangelie van Johannes legt de Heere Jezus tijdens het nachtelijke bezoek van de schriftgeleerde Nicodemus aan hem uit, dat de nieuwe geboorte absoluut noodzakelijk is om het Koninkrijk van God binnen te gaan (Joh. 3:1-7). De mens moet uit God geboren worden. Met de aangeboren oude menselijke natuur kan hij onmogelijk het koninkrijk van God binnengaan; maar God geeft hem nieuw leven als hij zich oprecht en onvoorwaardelijk tot God bekeert.

De oude zondige natuur van de mens moet worden gedood, met Christus gekruisigd worden (Rom. 6).

Het volk Israël werd in de woestijn bij de Rode Zee door vurige slangen gebeten vanwege hun ongehoorzaamheid en ongeloof, en velen stierven (Num. 21:6-9). Dit is een duidelijke verwijzing naar wat er aan het begin van de geschiedenis was gebeurd: de sluwe slang, de satan, misleidde de mens (Gen. 3:1-6). Aan de dood door de beet van de vurige slangen kwam een einde, toen Mozes de koperen slang op een staak verhoogde; en de door de dood getroffen zieken hoefden er in het geloof slechts een blik op te werpen om genezen te worden. 'Zo moet de Zoon des mensen verhoogd worden, opdat een ieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:14-15). Dat is de weg van de verlossing, dit is de boodschap van het Evangelie: 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft' (Joh. 3:16).

De eerste mens had God indirect de schuld gegeven van zijn dodelijke overtreding en ongehoorzaamheid. Wat gebeurde er nu? God werd Mens in Jezus Christus, en de Zoon des mensen nam de schuld op Zich en Hij werd aan het kruis verhoogd en in onze plaats tot zonde gemaakt (Joh. 19:17-30). Hij ontving het volledige en zware oordeel van God in de plaats van de gevallen en zondige mens, en Hij voldeed daarmee aan de eisen van een heilig en rechtvaardig God. Zo vergeeft God de zonden van de boetvaardige mens en gedenkt ze niet meer. In de Hof van Eden was de vraag gerezen of God de mens iets onthield. Nu werd duidelijk dat God Zijn veelgeliefde Zoon overgaf, opdat verloren mensen Hem zouden aannemen en eeuwig leven zouden ontvangen. 'God heeft Zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld zou oordelen, maar opdat de wereld door Hem behouden zou worden' (Joh. 3:17).

Nu is de liefde van God duidelijk aan het licht getreden. God doet de mens een uniek aanbod, dat Hem het hoogste offer – Zijn enige, geliefde Zoon Jezus Christus – heeft gekost. Iedereen die hier ooit van hoort, zou dit met dank moeten aanvaarden. De grootste zonde is niet God ongehoorzaam te zijn, zoals Adam deed, of de wet van de tien geboden niet te houden, maar de grootste zonde is dit aanbod van verlossing door Jezus Christus af te wijzen en daardoor God diep te beledigen (1 Joh. 5:10). Daarom gaat het Evangelie van Johannes na hoofdstuk 3:17 als volgt verder: 'Wie in Hem gelooft, wordt niet geoordeeld; maar wie niet gelooft, is reeds geoordeeld, omdat hij niet heeft geloofd in de naam van de eniggeboren Zoon van God.'

In onze tijd is het dus mogelijk het evangelie van Gods genade te verkondigen, te horen en aan te nemen. God kan terecht niets anders verwachten van mensen, die in zonden gevangen zijn, dan dat zij zo'n buitengewoon groot genadegeschenk aannemen. Door deze heilsboodschap werden en worden nog steeds velen gered voor het eeuwige leven en toegevoegd aan de gemeente van de verlost, het Lichaam van Jezus Christus. U moet er nog steeds gebruik van maken om het Koninkrijk van God binnen te kunnen gaan. Dit verandert de relatie met God abrupt: gescheiden van God – of verzoend met God. Ongelukkig door de zonde – of gereinigd van zonden, en in gelukkige gemeenschap met God en andere verlost gebracht. Van een negatief toekomstperspectief naar een gelukkige toekomst.

Dit is ook de enige kans om aan de kant van de Winnaar te eindigen in de kosmische strijd. Uiteindelijk zijn er alleen maar winnaars en verliezers. Zij die bij de Heere Jezus horen, horen bij de Overwinnaar. Wie wil er bij de verliezer horen? Sommigen doen dat, omdat ze zich niet aan God willen onderwerpen. Maar het vereist een beslissing van het hart om zich bij de Overwinnaar aan te sluiten.

Net zoals Gods werk om de schepping tot stand te brengen zes dagen duurde (Gen. 1), duurt Gods heilsgeschiedenis ook zes 'dagen'. De vierde dag stond in het teken van de zon. Dit is de Zoon van God, Die verschijnt als het Licht van de wereld – de maan wordt erdoor bestraald en getuigt ervan in deze donkere wereld. De sterren wijzen op de gelovigen, die als lichten schijnen in de wereld (Fil. 2:15). Op de zesde dag verschijnt de mens als hoofd van de schepping. Volgens Gods raad en timing zal Christus dus in heerlijkheid verschijnen om zegenrijk over de schepping te regeren (Zach. 14:9; Luk. 1:32-33; Openb. 11:15b; 20:1-6).

De eeuwigheid

Openbaring 20-22

Wanneer de heilsgeschiedenis ten einde loopt, zal God een nieuwe hemel en een nieuwe aarde scheppen die tot in alle eeuwigheid zullen voortbestaan (2 Petr. 3:12, 13; Openb. 21:1). Dit is waar Openbaring 21 over spreekt. Het is een glorieuze toekomst voor allen die verlost zijn door Christus. Maar de Schrift vertelt ons dat er eerst een oordeel zal zijn over de doden, klein en groot. Iedereen zal worden beoordeeld naar zijn werken. De rechtvaardige, heilige God ziet niets over het hoofd en vergeet niets. Satan, de oude slang en zijn engelen zullen ook geoordeeld worden (Openb. 20:2 en 10). Wat God in het begin had voorgezegd, komt uit. De

Mens Jezus Christus is de overwinnaar van Golgotha, Die de kop van de slang vermorzelt.

Wie geen gebruik maakt van het aanbod van het Evangelie, dat verzoening en vergeving brengt door het vergoten heilige bloed van Jezus Christus op het kruishout, moet de eeuwige dood ondergaan in een onbeschrijfelijke kwelling en het eeuwig van God verwijderd zijn. Zij die zich tijdens hun leven niet tot God wilden bekeren, kunnen dat daarna niet meer doen. De realiteit van het verloren zijn in de eeuwigheid is werkelijk angstaanjagend en niet voor te stellen (Openb. 20:13-15).

Nu is het nog de tijd om te vluchten in de armen van een God vol genade. Stel je voor: Nu leef je nog op de door God geschapen aarde, je geniet van alles wat Hij aan de mens geeft. *God liet in de vorige generaties alle volken laten wandelen in hun eigen wegen; hoewel Hij Zich niet onbetuigd gelaten heeft in goeddoen, door u van de hemel regen en vruchtbare tijden te geven, door uw harten te vervullen met voedsel en vreugde* (Hand. 14:16-17). Je geniet van het leven, de mooie natuur, en aan het eind van het leven is het allemaal weg door de dood; en het komt niet meer terug. En terwijl God je dit alles geeft, verwerp je Hem toch. Als je in deze houding volhardt, zul je tot in eeuwigheid van God gescheiden zijn (Openb. 21). De rechtvaardige en heilige toorn van God blijft dan op je rusten (Joh. 3:18-20; 3:36).

Maar de eeuwige rustdag in de heilsgeschiedenis zal aanbreken voor de verlostten (Openb. 21 en 22). Johannes schrijft: 'En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde; want de eerste hemel en de eerste aarde waren voorbijgegaan en de zee was niet meer. En ik zag de heilige stad, het nieuwe Jeruzalem, neerdalen van God, uit de hemel, gereed als een bruid die voor haar man versierd is' (Openb. 21:1-2). We lezen ook in vers 4 en 5: 'En Hij zal elke tranen van hun ogen afwissen; en er zal geen dood meer zijn, noch rouw, noch geschrei, noch moeite, want de eerste dingen zijn voorbijgegaan. En Hij Die op de troon zat, zei: Zie, Ik maak alles nieuw.'

De dood, het gevolg van de zonde, zal daarom in de nieuwe schepping niet meer voorkomen. De beschrijving van de eeuwige toestand wordt gekenmerkt door de afwezigheid van de dingen die nog aanwezig zijn in de zondige schepping. Door het werk van Jezus Christus op Golgotha heeft Hij een bruid verworven, Zijn gemeente, die voor eeuwig aan Zijn zijde zal staan. Nog mooier dan het beeld dat Adam en Eva in hun onschuld in de hof van Eden vertoonden, zal deze verschijning van Christus en Zijn bruidsgemeente of kerk zijn. De frisheid van hun liefde en schoonheid zal niet afnemen. De laatste hoofdstukken van de Bijbel wijzen in hun beeldspraak terug naar het begin. Gods doel en plannen kunnen door niets of niemand veranderd worden. Wat Hij eenmaal begonnen is, leidt *Hij* ook tot een glorieus

einde, tot *Zijn* hoogste heerlijkheid en eer. Hij heeft Zichzelf in volmaaktheid geopenbaard en woont zo bij de mensen (Openb. 21:3). Een eeuwige gelukzalige staat voor allen die dit mogen beërven uit genade, zonder enige verdienste.

U hebt nu het Evangelie van Gods genade gehoord of gelezen, en hebt nog de gelegenheid daaraan deel te krijgen door tot God terug te keren en de Heere Jezus Christus in uw hart en leven aan te nemen. Dat betekent een *onvoorwaardelijke en totale overgave van het leven aan de Heere Jezus Christus*. Doe het gewoon nu maar, ga op uw knieën en belijd uw grote zondesschuld aan Hem en dank Hem dat Hij de straf die u verdient al voor u heeft ondergaan op het kruis van Golgotha. Dan bent u voor eeuwig gered.

Om de Bijbel, Gods prachtige boodschap aan alle mensen, te begrijpen is het absoluut noodzakelijk die dagelijks te lezen en te bestuderen, zo mogelijk 's morgens en 's avonds, op de weg van het geloof in de navolging van de Heer Jezus Christus, voortdurend en met vurig gebed. Eerst moet men zich bekeren, dan pas kan men het Woord van God begrijpen (1 Kor. 2:14). De nieuwe natuur heeft ook dagelijks voeding nodig door het Bijbellezen (Joh. 6:27), en de gemeenschap met God in het gebed (1 Joh. 2:24).

Om het koninkrijk van God binnen te gaan, moet men zo eenvoudig worden als de kinderen (Matt. 18:3-4), die leren zingen: 'Lees de Bijbel, bid elke dag'. Doe dat ook. Voorwaar, Ik zeg u: als u niet verandert en wordt als de kinderen, zult u het koninkrijk der hemelen geenszins ingaan.

Bron: Deze bijdrage is een verkorte versie van het Evangelie: *het Evangelie in vogelvlucht*. (A.Th. Bouter. Duitse versie september 2014 / Vertaling in het Nederlands september 2022. Noot: Dit artikel mag alleen ongewijzigd en in zijn geheel vrij worden verspreid. E-mail: athbouter@kliksafe.nl

